

РЕШЕНИЕ № 8

гр.Перник, 10 февруари 2010 г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, втори касационен състав, в публично заседание на двадесет и седми януари две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 5 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 317 от 17 декември 2009 г. по н.а.х.д. № 465/2009 г. Радомирският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 1675/09.11.2007 г., издадено от началника на сектор „Пътна полиция“- ОД на МВР - Перник, с което на Ю.С. -ЕГН: ***** ,*** на основание чл.182,ал.1,т.6 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 250 лева и „лишаване от право да управлява МПС“-за срок от три месеца.

Недоволен от така постановеното решение Ю.С. е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд, като неправилно и незаконосъобразно.Твърди, че Радомирският районен съд не е обсъдил всички факти в тяхната съвкупност,в акта за установяване на административно нарушение / АУАН/ и в наказателното постановление /НП/ не било посочено по какъв начин е въведено ограничението на скоростта, както и не било посочено къде е извършено нарушението.

Ответната страна не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява становище,че касационната жалба е неоснователна и решението на Радомирския районен съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата

за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното. С оглед на изложеното и като се има предвид, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

Решението на районния съд - Радомир е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 1675/09.11.2007 г., издадено от началник на сектор Пътна полиция към ОД на МВР - Перник. С акт № 1675 от 30.10.2007 г. е установено, че на същата дата, около 15,24 ч., по път 1-6, в с.Извор, с посока гр.Радомир - гр.Кюстендил, жалбоподателят е управлявал лек автомобил "Мерцедес" Е 290, с рег. № КН 19 65 АС, като се е движел със скорост 103 км/ч, при ограничение на скоростта 50 км./ч. въведено с пътен знак Д-11.Административното нарушение е установено чрез техническо средство - Радар ТР 04/093/97 с фиксирана дата, час и скорост. Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя и от показанията на разпитаните свидетели Кирил Димитров Драгомиров - акто съставител, и Атанас Иванов Иванов. Актът е издаден от надлежен орган, подписан е съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя. Същият акт съдържа реквизитите, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Извършеното от страна на нарушителя по съществото си представлява нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Същото, на основание чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, се наказва с глоба в размер на 250 лева, както и лишаване от правоуправление на МПС за срок от три месеца. В разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗДвП законодателят е фиксирал конкретни наказания, като е лишил административно-наказващия орган от възможността да конкретизира и индивидуализира наказанието.

Неоснователно е оплакването на касатора, че в НП липсват данни за мястото на извършване на нарушението. Местото на извършването на нарушението е подробно описано в АУАН - в рамките на с.Извор, на 900 м. след поставеният в началото на селото пътен знак Д 11 - „начало на населено място", които данни за мястото на извършване на нарушението са възпроизведени дословно в НП и в решението на районния съд.

Неоснователно е и оплакването на касатора, че нито в АУАН, нито в обжалваното решение не било описано къде и с какви знаци е въведена забраната за движение със скорост над 50 км/ч. Както бе посочено по-горе забраната следва от разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, а конкретно в началото на населеното място е поставен пътен знак Д 11, който обозначава началото на населеното място, след който знак водачите на МПС са длъжни да спазват установената от закона максимално допустима скорост за движение в населено място.

С оглед гореизложената фактическа обстановка, настоящият състав на АС - Перник намира, че въззивният съд при наличните доказателства правилно е установил, че при издаване, както на АУАН, така и на НП, не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното

решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.Ето защо касационният съд счита изводите на районния съд, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, за правилни и обосновани, като непротиворечащи на събраните доказателства и приложимия закон. Както наказателното постановление, така и решението на съда, са постановени изцяло в необходимата форма и реквизити. Нарушението и правната му квалификация са правилно установени. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Районният съд е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила..

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи,различни от тези на районния съд , то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 317 от 17.12.2009 г., постановено по н.а.х.д. № 465 по описа на Радомирския районен съд за 2009 год.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/